32006R1931

30.12.2006. SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE L 405/1

UREDBA (EZ) br. 1931/2006 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 20. prosinca 2006.

o utvrđivanju pravila o malograničnom prometu na vanjskim kopnenim granicama država članica te o izmjeni odredaba Schengenske konvencije

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 62. stavak 2. točku (a),

uzimajući u obzir prijedlog Komisije,

u skladu s postupkom utvrđenim u članku 251. Ugovora [1],

budući da:

(1) U priopćenju Komisije naslovljenom „Prema integriranom upravljanju vanjskim granicama država članica Europske unije" istaknuta je potreba za razvijanjem pravila o malograničnom prometu u svrhu jačanja pravnog okvira Zajednice o vanjskim granicama. Tu je potrebu potvrdilo Vijeće 13. lipnja 2002. odobrivši „Plan za upravljanje vanjskim granicama država članica Europske unije", koji je zatim poduprlo Europsko vijeće u Sevilli 21. i 22. lipnja 2002.

(2) U interesu je proširene Zajednice osigurati da granice s njezinim susjedima ne predstavljaju prepreku trgovini, društvenoj i kulturnoj razmjeni ili regionalnoj suradnji. Dakle, trebalo bi razviti učinkovit sustav malograničnog prometa.

(3) Režim malograničnog prometa predstavlja izuzeće od općih pravila koja uređuju graničnu kontrolu osoba koje prelaze vanjske granice država članica Europske unije a koja su određena Uredbom (EZ) br. 562/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2006., o Zakoniku Zajednice o pravilima kojima se uređuje kretanje osoba preko granica (Zakonik o schengenskim granicama) [2].

(4) Zajednica bi trebala utvrditi kriterije i uvjete koji će se morati poštovati kada se prelazak vanjske kopnene granice u skladu s režimom malograničnog prometa olakšava stanovništvu u pograničnom području. Takvi kriteriji i uvjeti trebali bi osigurati ravnotežu između olakšavanja prelaska granice za *bona fide* stanovnike pograničnog područja koji imaju opravdane razloge za često prelaženje vanjske kopnene granice s jedne strane i, s druge strane, potrebe za sprečavanjem nezakonitog useljavanja i potencijalnih prijetnji sigurnosti koju predstavljaju kriminalne aktivnosti.

(5) Kao opće pravilo, a u svrhu sprečavanja zlouporaba, dozvole za malogranični promet trebalo bi izdati se samo onim osobama koje najmanje jednu godinu zakonito borave u pograničnom području. Bilateralni sporazumi sklopljeni između država članica i susjednih trećih zemalja mogu predvidjeti i dulje vremensko razdoblje boravka u pograničnom području. U iznimnim i propisno opravdanim slučajevima, poput onih koji se odnose na maloljetnike, promjene u bračnom statusu ili nasljeđivanje zemlje, takvim se bilateralnim sporazumima može također predvidjeti i kraće vremensko razdoblje boravka u pograničnom području.

(6) Stanovnicima iz pograničnog područja trebalo bi izdati dozvole za malogranični promet bez obzira na to podliježu li zahtjevima u skladu s Uredbom Vijeća (EZ) br. 539/2001 od 15. ožujka 2001. o popisu trećih

[1] Mišljenje Europskog parlamenta od 14. veljače 2006. (još nije objavljeno u Službenom listu) i Odluka Vijeća od 5. listopada 2006.

[2] SL L 105, 13.4.2006., str. 1.

zemalja čiji državljani moraju imati vizu pri prelasku vanjskih granica i zemalja čiji su državljani izuzeti od tog zahtjeva ([1]). Kao rezultat toga, ovu Uredbu bi trebalo tumačiti zajedno s Uredbom Vijeća (EZ) br. 1932/2006 ([2]) o izmjeni Uredbe (EZ) br. 539/2001, koja je namijenjena izuzimanju od obveze posjedovanja vize stanovnika u pograničnom području koji imaju koristi od režima malograničnog prometa koji se uspostavlja ovom Uredbom. Posljedica je toga da ova Uredba može stupiti na snagu samo u vezi s tom Uredbom o izmjeni Uredbe.

(7) Zajednica bi trebala utvrditi posebne kriterije i uvjete za izdavanje dozvola za malogranični promet stanovnicima u pograničnom području. Ti kriteriji i uvjeti trebali bi biti dosljedni uvjetima za ulazak koji se primjenjuju na stanovnike u pograničnom području koji prelaze vanjsku kopnenu granicu u okviru režima malograničnog prometa.

(8) Donošenje pravila o malograničnom prometu na razini Zajednice ne bi trebalo utjecati na pravo slobode kretanja koje uživaju građani Unije i članovi njihovih obitelji te istovjetna prava koja uživaju državljani trećih zemalja i članovi njihovih obitelji na temelju sporazuma između Zajednice i njezinih država članica, s jedne strane, te dotičnih trećih zemalja s druge strane. Međutim, u slučajevima u kojima je prelazak granice olakšan na temelju režima malograničnog prometa za stanovnike u pograničnom području koji uključuje manje sustavnu kontrolu, prelazak granice bi automatski trebao biti olakšan svakoj osobi koja uživa pravo Zajednice na slobodu kretanja a koja boravi u dotičnom pograničnom području.

(9) Za provedbu režima malograničnog prometa, državama članicama bi trebalo dozvoliti da nastave s provođenjem ili sklope, ako je to potrebno, bilateralne sporazume sa susjednim trećim zemljama, pod uvjetom da su takvi sporazumi sukladni s pravilima utvrđenima ovom Uredbom.

(10) Ova Uredba ne utječe na posebne aranžmane koji se primjenjuju na Ceutu i Melillu, kao što je navedeno u Izjavi Kraljevine Španjolske o gradovima Ceuti i Melilli u Završnom aktu uz Sporazum o pristupanju Kraljevine Španjolske Konvenciji o provedbi Schengenskog sporazuma od 14. lipnja 1985. između vlada država Gospodarske unije Beneluksa, Savezne Republike Njemačke i Republike Francuske o postupnom ukidanju kontrola na zajedničkim granicama, koji je potpisan u Schengenu 19. lipnja 1990. ([3])

([1]) SL L 81, 21.3.2001., str. 1. Uredba kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EZ) br. 851/2005 (SL L 141, 4.6.2005., str. 3.).
([2]) SL L 405, 30.12.2006., str. 10.
([3]) SL L 239, 22.9.2000., str. 69.

(11) Kazne propisane nacionalnim pravom, države bi članice trebale primjenjivati na one stanovnike pograničnog područja koji zlouporabljuju režim malograničnog prometa koji se uspostavlja ovom Uredbom.

(12) Komisija bi trebala Europskom parlamentu podnijeti izvješće o primjeni ove Uredbe. To izvješće bi trebalo biti popraćeno, prema potrebi, zakonskim prijedlozima.

(13) Ova Uredba poštuje temeljna prava i slobode i načela koja posebno priznaje Povelja o temeljnim pravima Europske unije.

(14) Budući da cilj ove Uredbe, posebno određivanje kriterija i uvjeta za uspostavu režima malograničnog prometa na vanjskim kopnenim granicama, izravno utječe na pravnu stečevinu Zajednice o vanjskim granicama i kao takvog ga države članice ne mogu dostatno ostvariti te se stoga zbog dosega i učinaka ove Uredbe može bolje ostvariti na razini Zajednice, taj cilj Zajednica može donijeti mjere, u skladu s načelom supsidijarnosti, određenom u članku 5. Ugovora o osnivanju Europske Zajednice. U skladu s načelom proporcionalnosti, određenom u tome članku, ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tog cilja.

(15) U skladu s člancima 1. i 2. Protokola o stajalištu Danske priloženog Ugovoru o Europskoj uniji i Ugovoru o osnivanju Europske zajednice, Danska ne sudjeluje u donošenju ove Uredbe, ona ju ne obvezuje te se na nju ne primjenjuje. S obzirom na to da se ova Uredba temelji na schengenskoj pravnoj stečevini na temelju odredbi glave IV. dijela 3. Ugovora o osnivanju Europske zajednice, Danska, u skladu s člankom 5. tog Protokola, u razdoblju od šest mjeseci od dana usvajanja ove Uredbe odlučuje hoće li je prenijetu u svoje nacionalno pravo.

(16) Što se tiče Islanda i Norveške, ova Uredba predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine u smislu Sporazuma sklopljenog između Vijeća Europske unije i Republike Islanda i Kraljevine Norveške o pridruživanju tih dvaju država provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine ([4]), koje spadaju u područje iz članka 1. točke A Odluke Vijeća 1999/437/EZ o određenim dogovorima za primjenu tog Sporazuma ([5]).

([4]) SL L 176, 10.7.1999., str. 36.
([5]) SL L 176, 10.7.1999., str. 31.

(17) Ova Uredba predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine u kojima Ujedinjena Kraljevina ne sudjeluje u skladu s Odlukom Vijeća 2000/365/EZ od 29. svibnja 2000. o zahtjevu Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske za sudjelovanje u pojedinim odredbama schengenske pravne stečevine ([1]). Stoga Ujedinjena Kraljevina ne sudjeluje njezinu donošenju, ona ju ne obvezuje niti se na nju primjenjuje.

(18) Ova Uredba predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine u kojima sudjeluje Irska ne sudjeluje u skladu s Odlukom Vijeća 2002/192/EZ od 28. veljače 2002. o zahtjevu Irske za sudjelovanjem u pojedinim odredbama schengenske pravne stečevine ([2]). Stoga Irska ne sudjeluje u njezinu donošenju, ona ju ne obvezuje niti se na nju primjenjuje.

(19) Što se tiče Švicarske, ova Uredba predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine u smislu Sporazuma sklopljenog između Europske unije, Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o pridruživanju Švicarske Konfederacije provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine koje spadaju u područje iz članka 1. točke A Odluke Vijeća 1999/437/EZ u vezi s člankom 4. stavkom 1. Odluke 2004/849/EZ ([3]) i člankom 4. stavkom 1. Odluke 2004/860/EZ ([4]).

(20) Članak 4. točka (b) i članak 9. točka (c) ove Uredbe predstavljaju odredbe koje se temelje na schengenskoj pravnoj stečevini ili su s njom na drugi način povezane u smislu članka 3. stavka 2. Akta o pristupanju iz 2003. godine,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

POGLAVLJE I.

OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Predmet

1. Ovom se Uredbom uspostavlja režim malograničnog prometa na vanjskim kopnenim granicama država članica i u tu se svrhu uvodi dozvola za malogranični promet.

2. Ovom se Uredbom ovlašćuju države članice da sklope ili nastave primjenjivati bilateralne sporazume sa susjednim trećim zemljama u svrhu provedbe režima malograničnog prometa koji se uspostavlja ovom Uredbom.

Članak 2.

Opseg

Ova Uredba ne utječe na odredbe prava Zajednice i nacionalnog prava koje se primjenjuju na državljane trećih zemalja, a koje se odnose na:

(a) dugotrajne boravke;

(b) pristup gospodarskoj djelatnosti i njezino obavljanje;

(c) pitanja vezana uz carine i oporezivanje.

Članak 3.

Definicije

U smislu ove Uredbe primjenjuju se sljedeće definicije:

1. „vanjska kopnena granica" znači zajednička kopnena granica između države članice i susjedne treće zemlje;

2. „pogranično područje" znači područje koje se proteže na manje od 30 kilometara od granice. Lokalne administrativne jedinice koje se smatraju pograničnim područjem određuju dotične države u njihovim bilateralnim sporazumima kao što je navedeno u članku 13. Ako se dio bilo koje takve jedinice nalazi na udaljenosti između 30 i 50 kilometara od granične crte, on se ipak i dalje smatra dijelom pograničnog područja;

3. „malogranični promet" znači redoviti prelazak vanjske kopnene granice stanovnika pograničnog područja u svrhu ostanka u pograničnome području, na primjer zbog društvenih, kulturnih ili utemeljenih gospodarskih razloga, ili iz obiteljskih razloga, tijekom razdoblja koje ne prelazi rok utvrđen ovom Uredbom;

4. „osobe koje uživaju pravo Zajednice na slobodno kretanje" znači:

   i. građani Unije u smislu članka 17. stavka 1. Ugovora o osnivanju Europske zajednice i državljani trećih zemalja koji su članovi obitelji građanina Unije koji ostvaruju svoje pravo na slobodno kretanje na koje se primjenjuje Direktiva 2004/38/EZ ([5]);

([1]) SL L 131, 1.6.2000., str. 43. Odluka kako je izmijenjena Odlukom 2004/926/EZ (SL L 395, 31.12.2004., str. 70.

([2]) SL L 64, 7.3.2002., str. 20.

([3]) Odluka Vijeća 2004/849/EZ od 25. listopada 2004. o potpisivanju, u ime Europske unije, i privremenoj primjeni određenih odredaba Sporazuma između Europske unije, Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o pridruživanju Švicarske Konfederacije provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine (SL L 368, 15.12.2004., str. 26.).

([4]) Oduka Vijeća 2004/860/EZ od 25. listopada 2004. o potpisivanju, u ime Europske zajednice, i privremenoj primjeni određenih odredaba Sporazuma između Europske unije, Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o pridruživanju Švicarske Konfederacije provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine (SL L 370, 17.12.2004., str. 78.).

([5]) Direktiva 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji na slobodu kretanja i boravka na državnom području država članica (SL L 158, 30.4.2004., str. 77.). Ispravljena verzija u SL L 229, 29.6.2004., str. 35.

ii. državljane trećih zemalja i članove njihovih obitelji, bez obzira na njihovo državljanstvo, koji, na temelju sporazuma između Zajednice i njezinih država članica s jedne strane i tih trećih zemalja s druge strane, uživaju pravo na slobodno kretanje koje je istovjetno pravu građana Unije;

5. „državljanin treće zemlje" znači bilo koja osoba koja nije građanin Unije u smislu članka 17. stavka 1. Ugovora o osnivanju Europske zajednice i koja nije obuhvaćena točkom 4.;

6. „stanovnici pograničnog područja" znači državljani trećih zemalja koji zakonito borave u pograničnom području zemlje koja graniči s državom članicom za razdoblje koje je određeno u bilateralnim sporazumima iz članka 13., a to razdoblje traje najkraće godinu dana. U iznimnim i opravdanim slučajevima koji su određeni tim bilateralnim sporazumima, razdoblje boravka kraće od godine dana također se može smatrati primjerenim;

7. „dozvola za malogranični promet" znači određen dokument, kao što je uveden poglavljem III., koji stanovnicima pograničnog područja daje pravo na prelaženje vanjske kopnene granice sukladno režimu malograničnog prometa;

8. „Schengenska konvencija" znači Konvencija o provedbi Schengenskog sporazuma od 14. lipnja 1985. između vlada država Gospodarske unije Beneluksa, Savezne Republike Njemačke i Francuske Republike o postupnom ukidanju kontrole na zajedničkim granicama ([1]).

POGLAVLJE II.

REŽIM MALOGRANIČNOG PROMETA

Članak 4.

Uvjeti za ulazak

Stanovnici pograničnog područja mogu prelaziti vanjsku kopnenu granicu susjedne države članice sukladno režimu malograničnog prometa, pod uvjetom da:

(a) posjeduju dozvolu za malogranični promet i, ako to zahtjeva relevantni bilateralni sporazum iz članka 13., važeću(-e) putnu(-e) ispravu(-e);

(b) nisu osobe za koje je u Schengenskom informacijskom sustavu (SIS) izdano upozorenje u svrhu zabrane ulaska;

(c) ih se ne smatra prijetnjom za javni poredak, unutarnju sigurnost, javno zdravlje ili međunarodne odnose bilo koje države članice, posebno kad u nacionalnim datotekama država članica nije izdano upozorenje kojima im se iz istih razloga zabranjuje ulazak.

Članak 5.

Trajanje boravka u pograničnom području

Bilateralni sporazumi iz članka 13. pobliže određuju najdulje dopušteno trajanje svakog neprekinutog boravka u okviru režima malograničnog prometa koje ne prelazi tri mjeseca.

Članak 6.

Kontrole ulaska i izlaska

1. Države članice provode kontrole ulaska i izlaska stanovnika pograničnih područja kako bi osigurale da oni ispunjavaju uvjete propisane člankom 4.

2. U okviru režima malograničnog prometa u dozvolu za malogranični promet ne otiskuje se pečat pri ulasku i izlasku.

3. Stavak 1. ne dovodi u pitanje članak 15.

POGLAVLJE III.

DOZVOLA ZA MALOGRANIČNI PROMET

Članak 7.

Uvođenje dozvole za malogranični promet

1. Ovime se uvodi dozvola za malogranični promet.

2. Teritorijalna valjanost dozvole za malogranični promet ograničena je na pogranično područje države članice koja izdaje dozvolu.

3. Dozvola za malogranični promet sadržava fotografiju vlasnika dozvole i najmanje sljedeće informacije:

(a) ime(na), prezime(na), datum rođenja, državljanstvo i boravište vlasnika dozvole;

(b) tijelo koje izdaje dozvolu, datum izdavanja i rok valjanosti;

(c) pogranično područje unutar kojega je vlasniku dozvole dopušteno kretanje;

(d) broj valjanih putnih isprava iz članka 9. točke(a) koje ovlašćuju vlasniku njihovog nositelja da pređe vanjske granice.

([1]) SL L 239, 22.9.2000., str. 19. Konvencija kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EZ) br. 1160/2005 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 191, 22.7.2005., str. 18.).

U dozvoli se jasno određuje da njezin vlasnik nije ovlašten kretati se izvan pograničnog područja te da svaka zlouporaba podliježe kaznama predviđenim člankom 17.

Članak 8.

Sigurnosne značajke i tehničke specifikacije dozvole za malogranični promet

1. Sigurnosne značajke i tehničke specifikacije dozvole za malogranični promet moraju su sukladne s relevantnim odredbama Uredbe Vijeća (EZ) br. 1030/2002 od 13. lipnja 2002. o utvrđivanju jedinstvenog obrasca boravišnih dozvola za državljane trećih zemalja ([1]).

2. Države članice prosljeđuju Komisiji i drugim državama članicama primjerak dozvole za malogranični promet sastavljen u skladu sa stavkom 1.

Članak 9.

Uvjeti izdavanja

Dozvola za malogranični promet izdaje se stanovnicima pograničnog područja koji:

(a) posjeduju valjanu putnu ispravu ili isprave iz članka 17. stavka 3. točki (a) Schengenske konvencije koja(-e) ih ovlašćuje(-u) na prelaženje vanjskih granica;

(b) predoče dokumente kojima se dokazuje njihov status stanovnika pograničnog područja i dokazuje postojanje opravdanih razlog za učestalo prelaženje vanjske kopnene granice u okviru režima malograničnog prometa;

(c) nisu osobe za koje je u SIS-u izdano upozorenje za potrebe zabrane njihovog ulaska;

(d) se ne smatraju prijetnjom za javni poredak, unutarnju sigurnost, javno zdravlje ili međunarodne odnose bilo koje od država članica, a posebno kad u nacionalnim datotekama država članica nije izdano upozorenje kojim im se iz istih razloga zabranjuje ulazak.

Članak 10.

Važenje

Dozvola za malogranični promet važi za u razdoblje od najmanje jedne godine a najviše pet godina.

Članak 11.

Naknade za izdavanje

Naknade koje odgovaraju administrativnim troškovima obrade zahtjeva za izdavanje dozvole za malogranični promet nisu skuplje od naknada za obradu zahtjeva za izdavanje kratkotrajnih viza za više ulazaka.

Dozvola za malogranični promet može se izdati bez naknade.

Članak 12.

Postupak izdavanja

1. Dozvolu za malogranični promet može izdati konzulat ili bilo koje upravno tijelo države članice koje je određeno u bilateralnom sporazumu iz članka 13.

2. Države članice vode središnji registar dozvola za malogranični promet za koje je predan zahtjev, koje su izdane, produljene, poništene ili opozvane, te određuju nacionalnu kontaktnu točku koja je odgovorna za hitno pružanje, na zahtjev drugih država članica, informacija o dozvolama koje su unesene u taj registar.

POGLAVLJE IV.

PROVEDBA REŽIMA MALOGRANIČNOG PROMETA

Članak 13.

Bilateralni sporazumi između država članica i susjednih trećih zemalja

1. U svrhu provođenja režima malograničnog prometa, države članice su ovlaštene sklapati bilateralne sporazume sa susjednim trećim zemljama, u skladu s pravilima ove Uredbe.

Države članice također mogu provoditi postojeće bilateralne sporazume o malograničnom prometu koji su sklopljeni sa susjednim trećim zemljama. U mjeri u kojoj takvi sporazumi nisu usklađeni s ovom Uredbom, dotične države članice mijenjaju sporazume na način kojim će se omogućiti uklanjanje utvrđenih neusklađenosti.

2. Prije sklapanja ili izmjene bilo kojeg bilateralnog sporazuma o malograničnom prometu sa susjednom trećom zemljom, dotične države članice se savjetuju s Komisijom o usklađenosti sporazuma s ovom Uredbom.

Ako Komisija smatra da sporazum nije usklađen s ovom Uredbom, o tome obavješćuje dotičnu državu članicu. Ta država članica poduzima sve što je potrebno za izmjenu sporazuma unutar razumnog vremenskog razdoblja na način da ukloni sve utvrđene neusklađenosti.

3. Ako Zajednica ili dotična država članica nije s trećom zemljom sklopila opći sporazum ponovnom prihvatu, bilateralnim sporazumom o malograničnom prometu s tom trećom zemljom predviđa se olakšavanje ponovnog prihvata osoba za koje se utvrdi da zloupotrebljavaju režim malograničnog prometa kako je utvrđen ovom Uredbom.

([1]) SL L 157, 15.6.2002., str. 1.

Članak 14.

Usporedivost postupanja

U bilateralnim sporazumima iz članka 13., države članice osiguravaju da treće zemlje osobama koje uživaju pravo Zajednice na slobodu kretanja i državljanima trećih zemalja, koji zakonito borave u pograničnom području dotične države članice, omoguće najmanje onakvo postupanje na kakvo imaju pravo stanovnici pograničnog područja dotične treće zemlje.

Članak 15.

Olakšavanje prelaženja granice

1. Bilateralnim sporazumima iz članka 13. može se predvidjeti olakšavanje prelaženja granice, pri čemu države članice:

(a) uvode posebne granične prijelaze koji su otvoreni samo za stanovnike pograničnog područja;

(b) na običnim graničnim prijelazima rezerviraju posebne trake za stanovnike pograničnog područja; ili

(c) uzimajući u obzir lokalne okolnosti, i kada iznimno postoji zahtjev posebne prirode, odobravaju stanovnicima pograničnog područja prelazak njihovih vanjskih kopnenih granica na određenim mjestima koja nisu službeni granični prijelazi te izvan za to određenog vremena.

2. Ako država članica odluči olakšati prelazak granice za stanovnike pograničnog područja u skladu sa stavkom 1., ona automatski olakšava prelazak granice svakoj osobi koja uživa pravo Zajednice na slobodu kretanja, a koja ima boravište u dotičnom pograničnom području.

3. Na graničnim prijelazima iz stavka 1. točki (a) te u trakama navedenim u stavku 1. točki (b), osobe koje redovito prelaze vanjsku kopnenu granicu i koje su zbog čestog prelaženja granice poznate službenicima granične kontrole, obično se podvrgavaju samo nasumičnim kontrolama.

Takve see osobe povremeno podvrgavaju temeljitim kontrolama, bez upozorenja i u neredovitim vremenskim razmacima.

4. Ako država članica odluči olakšati prelaženje granice za stanovnike pograničnog područja u skladu sa stavkom 1. točkom (c):

(a) dozvola za malogranični promet sadrži, osim potrebnih informacija koje se zahtijevaju člankom 7. stavkom 3., pojedinosti o mjestu na kojem te o okolnostima pod kojima je dozvoljen prijelaz vanjske kopnene granice;

(b) dotične države članice provode nasumične kontrole i redoviti nadzor u svrhu sprečavanja neovlaštenih prelaženja granice.

POGLAVLJE V.

ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 16.

Ceuta i Melilla

Odredbe ove Uredbe ne utječu na posebne aranžmane koji se primjenjuju na gradove Ceuta i Melilla, kao što je navedeno u Izjavi Kraljevine Španjolske o Ceuti i Melilli u Završnom aktu Sporazuma o pristupanju Kraljevine Španjolske Konvenciji o provedbi Schengenskog sporazuma.

Članak 17.

Kazne

1. Države članice osiguravaju da svaka zlouporaba režima malograničnog prometa kako je utvrđen ovom Uredbom i kako se provodi bilateralnim sporazumima iz članka 13., podliježe kaznama predviđenim nacionalnim pravom.

2. Te kazne su učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće te uključuju mogućnost poništavanja ili opoziva dozvola za pogranični promet.

3. Države članice vode evidenciju o svim slučajevima zlouporabe režima malograničnog prometa te o kaznama određenim u skladu sa stavkom 1. Te se informacije svakih šest mjeseci prosljeđuju ostalim državama članicama i Komisiji.

Članak 18.

Izvješće o režimu malograničnog prometa

Do 19. siječnja 2009. Komisija podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću o provedbi i funkcioniranju režima malograničnog prometa kako je utvrđen ovom Uredbom i kao što se provodi na temelju bilateralnih sporazuma sklopljenih ili s čijom se primjenom nastavlja u skladu s pravilima utvrđenim ovom Uredbom. Tom se izvješću, prema potrebi, prilažu odgovarajući zakonski prijedlozi.

Članak 19.

Obavijest o bilateralnim sporazumima

1. Države članice obavješćuju Komisiju o svim bilateralnim sporazumima iz članka 13. te o svakom otkazu ili izmjeni sporazuma.

2. Informacije dobivene u skladu sa stavkom 1. Komisija stavlja na raspolaganje državama članicama i javnosti objavljivanjem u *Službenom listu Europske unije* ili putem bilo kojeg drugog primjerenog sredstva.

Članak 20.

Izmjene odredbi Schengenske konvencije

Odredbe članka 136. stavka 3. Schengenske konvencije zamjenjuju se sljedećim:

„3. Stavak 2. ne primjenjuje se na bilateralne sporazume o malograničnom prometu iz članka 13. Uredbe (EZ) br. 1931/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. prosinca 2006. o utvrđivanju pravila o malograničnom prometu na vanjskim kopnenim granicama država članica te izmjeni odredaba Schengenske konvencije (*).

(*) SL L 405, 30.12.2006., str. 1. Ispravljeno u SL L 29, 3.2.2007., str. 3."

Članak 21.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u državama članicama u skladu s Ugovorom o osnivanju Europske zajednice.

Sastavljeno u Bruxellesu 20. prosinca 2006.

Za Europski parlament
Predsjednik
J. BORRELL FONTELLES

Za Vijeće
Predsjednik
J. KORKEAOJA